

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Soni Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD, v spore žalobkyne **M. R.**, bývajúcej vo V., zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, IČO: 30 844 789, o náhradu škody **2 297,47 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 10 C 188/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. júla 2014 sp.zn. 6 Co 233/2014, 6 Co 236/2014, 6 Co 237/2014 takto

r o z h o d o l :

I. Dovolanie **o d m i e t a**.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

I. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 5. februára 2014 č.k. 10 C 188/2011-532 návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej Únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zamietol, návrh žalobkyne vo veci zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Otázku, či žalobkyni vznikla škoda, za ktorú zodpovedá štát, riešil súd prvej inštancie podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. Uviedol, že žalobkyňa bola v konaní povinná preukázať všetky tri podmienky vzniku zodpovednosti podľa tohto zákona (existenciu škody, nesprávneho úradného postupu a príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom), ktoré musia byť splnené kumulatívne, žalobkyňa ale nepreukázala, že NBS zanedbala bankový dohľad vytýkaným spôsobom. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nepreukázala existenciu nesprávneho úradného postupu NBS, súd prvej inštancie sa už nezaoberal tým, či žalobkyni vznikla škoda v ňou vyčíslenej výške. Pri zamietnutí

žaloby vzal na zreteľ tiež to, že žalobkyňa sa domáhala uspokojenia svojej pohľadávky v konkurznom konaní vedenom proti Družstvu ako úpadcovi. V incidenčnom konaní, ktoré ešte nebolo ukončené, môže byť jej pohľadávka uznaná. Žaloba o náhradu škody bola preto podaná predčasne. Svoj vplyv na riadenie a hospodárenie Družstva mala žalobkyňa ako člen vykonávať prostredníctvom členskej schôdze, žalobkyňa ale počas svojho členstva v Družstve takto svoje oprávnenia nerealizovala. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Okresný súd Bratislava I uznesením z 3. apríla 2014 č.k. 10 C 188/2011-549 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 € [položka č.7a Sadzobníka, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.)] za odvolanie žalobkyne proti rozsudku, ktorým bola zamietnutá jej žaloba o náhradu škody podaná v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“).

3. Okresný súd Bratislava I uznesením z 3. apríla 2014 č.k. 10 C 188/2011-551 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 21,60 € (položka č. 20a Sadzobníka, prílohy zákona č. 71/1992 Zb.). za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní podpísaných zaručeným elektronickým podpisom.

4. Krajský súd v Bratislave na odvolania žalobkyne rozsudkom z 21. júla 2014 sp.zn. 6 Co 233/2014, 6 Co 236/2014, 6 Co 237/2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 5. februára 2014 č.k. 10 C 188/2011-532 vo výroku, ktorým zamietol žalobu, ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.), potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie z 3. apríla 2014 č.k. 10 C 188/2011-549, potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie z 3. apríla 2014, č.k. 10 C 188/2011-551 a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

5. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v potvrdzujúcich výrokoch podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Namietala, že v konaní došlo k odňatiu jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie odvolacieho súdu (rovnako aj rozhodnutie prvostupňového súdu) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa názoru

dovolatelky odvolací súd pristúpil k rozhodnutiu o jej odvolaní svojvoľne, arbitrárne, formalisticky a bez vysvetlenia opomenul pre ňu priaznivú judikatúru, preto je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný. Vykonané dokazovanie bolo neúplné a jeho výsledky boli súdmi nižšieho stupňa nesprávne vyhodnotené. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo založené na nesprávnych skutkových a tiež na nesprávnych právnych záveroch. Súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil, resp. nevyhodnotil navrhovateľkou správne navrhnuté dôkazy. Následne žalobkyňa v dovolaní rozobrala povinnosti žalovanej vo vzťahu k podmienkam vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým jej bol vyrubený súdny poplatok za odvolanie, označila za priečiace sa zákonu. Súd jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený a tým jej odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keďže predmetné konanie bolo vecne oslobodené od súdnych poplatkov. Aj uznesenie, ktorým jej bol vyrubený súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní podpísaných zaručeným elektronickým podpisom, považovala za priečiace sa zákonu s poukazom na vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov. Žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa k podanému dovolaniu vyjadrila, rozhodnutia súdov nižších stupňov považovala za vecne správne a podané dovolanie za nedôvodné. Žiadala, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne bolo podané 26. septembra 2014, teda pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237, § 238 a § 239 O.s.p.

9. Dovolanie žalobkyne smeruje (okrem iného) proti časti výroku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 5. februára 2014 č.k. 10 C 188/2011-532. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Dovolanie žalobkyne nesmerovalo proti rozsudku, ktoré boli uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

10. K dovolaniu žalobkyne proti časti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 3. apríla 2014 č.k. 10 C 188/2011-549 a uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 3. apríla 2014, č.k. 10 C 188/2011-551, dovolací súd uvádza, že tieto výroky, i keď sú obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku, majú povahu uznesenia. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie žalobkyne nesmerovalo proti uzneseniam, ktoré sú uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

11. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo; nepreukázaná bola tiež žalobkyňou namietaná vada konania (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

12. Žalobkyňa vyvodzovala procesnú vadu konania vymenovanú v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p. z toho, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné.

13. Najvyšší súd poukazuje na prijaté zjednocujúce stanovisko, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016, nakoľko dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých dovolací súd založil svoje rozhodnutie. Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu, napr. sp.zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015.

14. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012).

15. Súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonal všetky stranou navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladal prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo týmto postupom súd neodňal strane možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999).

16. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

17. Pokiaľ žalobkyňa vyvodzovala procesnú vadu konania z toho, že jej, ako tvrdí, bol vyrubený súdny poplatok v rozpore so zákonom, dovolací súd uvádza, že samotným vyrubení súdneho poplatku sa strane sporu neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať. Strane sporu zostávajú v plnom rozsahu zachované všetky jej procesné oprávnenia a vyrubenie súdneho poplatku na tom nič nemení. Na tomto závere zotrúva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a poznamenáva, že k rovnakému právnemu záveru dospel vo viacerých sporových veciach (viď napríklad sp.zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

18. Žalobkyňa z hľadiska obsahového namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

19. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania, ktorá bola uvedená v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 alebo § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

20. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovení § 238 O.s.p., § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. augusta 2016

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.

JUDr. Marián Sluk, PhD, v.r.

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová